

РЕШЕНИЕ

№ 271

гр. Бургас, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на трети ноември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АННА ИВ. ЩЕРЕВА

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от АННА ИВ. ЩЕРЕВА Търговско дело №
20212100900436 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на В. Г. Ж. с ЕГН
***** от ***, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Трайко Китанчев“ № 47,
ет.2, офис 6 – адвокат Миглена Христова, **против** „ЦЕНТРАЛНА
КООПЕРАТИВНА БАНКА” АД с ЕИК 831447150 със седалище и адрес на
управление гр. София, район Слатина, бул. „Цариградско шосе” № 87, със
съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Възраждане“ № 28, ет.2 – адвокат Вирджиния
Хайк.

Предявен е иск за прогласяване нищожност на договор за ипотека,
сключен между страните с нотариален акт № 126, том 6, рег.№ 5877, дело №
1069/ 07.08.2008г. на нотариус с рег. № 285 по регистъра на НК, върху
недвижим имот с административен адрес ***, представляващ сега поземлен
имот с идентификатор 07079.823.318 по КККР на гр.Бургас с площ от 492
кв.м, с трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на
трайно ползване – ниско застрояване, при съседни : 07079.823.31,
07079.823.319, 07079.823.322, 07079.823.320 и 07079.823.473, ведно с
изградените в поземления имот сгради : с идентификатор 07079.823.318., със
застроена площ от 8 кв.м, брой етажи 1, предназначение – селскостопанска; с
идентификатор 07079.823.318.2, със застроена площ 63 кв.м, брой етажи 3,
предназначение: жилищна еднофамилна; с идентификатор 07079.823.318.3
със застроена площ 46 кв.м, брой етажи 1, предназначение – селскостопанска;
/индивидуализирани по нотариални акт като дворно място с площ от 500 кв.м,

съставляващо урегулиран поземлен имот IV-328 в кв.28 по плана на кв. Лозово, при граници : изток - V-329, запад - III-327, север - улица, юг - VIII-332, ведно с построената в северната част на имота двуетажна еднофамилна жилищна сграда със застроена площ от 155 кв.м, заедно с построената в южната част стопанска сграда със застроена площ от 22 кв.м/.

Искът за нищожност на договорната ипотека предявен на следните алтернативно заявени **основания** :

1. чл.26, ал.1, предл.1 вр. чл.167, ал.3 от ЗЗД – договорът противоречи на закона, тъй като при сключването му имотът, върху който е учредена ипотека, не принадлежи на лицето, което я е учредило;

2. чл.26, ал.1, предл.1 вр. чл.166, ал.2, предл.1 и чл.170 от ЗЗД – договорът противоречи на закона, тъй като индивидуализацията на сградите в ипотечния договор не съответства на действителното фактическо положение, като това нарушава принципа за специалност на ипотека и внася неизвестност в тъждеството на имота.

Обстоятелства, на които се основава искът :

Ищецът ипотекарен длъжник за задълженията по договор за кредит овърдрафт № 79400PO-AA-1160/ 31.07.2008г., сключен между ответника „Централна кооперативна банка” АД и „Мирър инвестмънт” ООД – кредитополучател с отпуснат кредит в размер на 400 000 лева. За обезпечаване на договора е сключена атакуваната договорна ипотека. Банката - вискател се снабдила по реда на чл.417 ГПК с изпълнителен лист срещу кредитополучателя. Първоначално е образувано изпълнително дело № 52/ 2012г. на ЧСИ Илко Бакалов, а понастоящем е висящо и изп. дело № 20187050400575 по описа на същия ЧСИ, по което са предприети опис и оценка на имота, предмет на ипотека.

С нотариален акт № 24, том 1, дело № 28/ 1966г. бащата на ищеца Г. Ж. П. закупил 500/ 1658 кв.м от празно дворно място от парцел II в кв.37 по плана на с.Лозово. След смъртта му ищецът и майка му Н. В. П. придобили по наследство собствеността върху посочените идеални части от имота. С нотариален акт № 143, том 39, дело № 11663/ 1997г. майката на ищеца Н. П. му дарила 3/4 ид.ч. от дворно място - УПИ IV- 328, кв.28, който имот е бивш парцел III в бивш кв.25 по плана на гр.Лозово. Така придобитите от ищеца вещни права са само върху идеални части от имота, а станалите идеални части до 1658 кв.м са притежание на други лица, между които не е извършвана делба на имота и съсобствеността не е прекратена. Урегулирането на парцел II в кв.37 по плана на село Лозово с дворищно регулационния план няма отражение върху вещните права на съсобствениците, като дворищната регулация не е способ за прекратяване на съсобствеността и влизането в сила на регулационния план няма вещно-прехвърлителен ефект. Поради това съсобствеността се е пренесла и в новообразуваните имоти, т.е. собственост в идеални части от ипотекираното УПИ притежават всички съсобственици на бившия парцел II в кв.37, в това

число и в новообразувания УПИ IV- 328, върху който е учредена ипотека. На тези доводи основава извод, че ипотекираният имот към момента на учредяване на договорната ипотека не е собствен на учредителя, като на основание чл.92 ЗС този извод е валиден и за сградите, построени върху имота. По същите съображения счита, че дарственият акт на Н. П., извършен с НА № 143, том 39, дело № 11663/ 1997г. се явява нищожен.

По отношение на индивидуализацията на имота сочи, че описаните в акта жилищна сграда и стопанска сграда не съществуват съобразно описанието, като към момента жилищната сграда е на 3 етажа и е със застроена площ от 63 кв.м, а селскостопанската сграда е с площ от 46 кв.м на един етаж. Това представлява значително несъответствие в индивидуализиращите белези /застроената площ и етажността/ на двете сгради, описани в договорната ипотека.

Позовава се на чл.167, ал.3 /погрешно посочена като ал.2/ от ЗЗД, съгласно която ипотека може да се учреди само върху имоти, които при сключване на договора принадлежат на лицето, което я учредява. Поради описаните значителни несъответствия по отношение индивидуализиращите белези на сградите и неизвестността по отношение на собствеността върху имотите счита, че условието за тъждество на ипотекираните имоти, изисквано от чл.170 от ЗЗД, се явява нарушено. Соци и неспазване на принципа за специалност на ипотека.

В преклузивния ответникът представя писмен отговор, с който оспорва иска. Счита, че при сключването на договора за ипотека ищецът е единствен собственик на ипотекирания имот по силата на наследяване и договор за дарение, евентуално по силата на придобивна давност, изтекла в негова полза и на праводателите му /неговите родители/, които своят имот от 1976г. Позовава се на чл.79 от Закона за собствеността. Соци, че като кредитор упражнява правото си да се позове на придобивна давност от името на длъжника си – владеец. Позовава се на т.3 от тълкувателно решение № 4/ 17.12.2012г. по т.д. № 4/ 2012г. на ОСГК на ВКС.

Счита, че не е налице твърдяната неяснота по отношение на ипотекирания имот – обект на ипотека са както дворното място, така и намиращите се в него сгради, подобрения и насаждения. Разликата в индивидуализацията на сградите в ипотечния акт и нотариалния акт на ищеца от 1997г. не води до неизвестност относно тъждеството на имотите - в имота съществуват само две сгради, а ипотека се разпростира върху всички подобрения и преустройства в ипотекираните имоти. Твърди, че ищецът е предявил настоящия иск, за да осуети удовлетворяването на паричните вземания на банката, тъй като с ипотека са обезпечени парични задължения по договор за кредит на „Мирър инвестмънт“ ООД, в което дружество съдружници са децата на ищеца. Принудителното изпълнение към ипотекираните от ищеца имоти е насочено от банката, след като не е получила изпълнение от кредитополучателя, а настоящият иск е предявен

едва след отхвърлянето на предявен от съпругата на ищеца иск за обявяване на договорната ипотека за относително недействителна по отношение на нея.

С допълнителната си искова молба ищецът уточнява, че съсобствеността върху дворното място по нотариалния акт № 24/ 1966г. не е била прекратена с образуването на нови парцели по новия план на селото. Собственици на новите парцели са всички собственици на стария парцел № II в кв.37, които са станали и съсобственици на изградените в него сгради.

Оспорва като недопустимо позоваването от страна на банката на изтекла в негова полза придобивна давност, като твърди, че не е правил такова волеизявление към момента на учредяване на ипотека. Тъй като отговаря за чужд дълг, счита, че ответникът не е негов кредитор по смисъла на соченото тълкувателно решение № 4/ 2012г.

Сочи, че при непосочване в ипотека на индивидуализиращите белези на сградите не е спазен принципът на специалност на ипотека.

Страните представят и ангажират доказателства в подкрепа на становищата си. Претендират и присъждане на направените по делото съдебни разноски и адвокатско възнаграждение.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Бургаският окръжен съд намира за установено следното:

По делото е безспорно и се установява от събраните писмени доказателства, че ищецът В. Г. Ж. е ипотекарен длъжник на ответника „Централна кооперативна банка“ АД - с нотариален акт № 126, том 6, рег.№ 5877, дело № 1069/ 07.08.2008г. на нотариус с рег. № 285 по регистъра на НК ищецът е учредил в полза на банката ипотека върху свой собствен недвижим имот за обезпечаване на целия дълг по договор за банков кредит – овърдрафт за сумата от 400 000 лв., сключен между ответната банка и „Мирър инвестмънт“ ООД с ЕИК 147122001 на 31.07.2008г. Не е спорно и се установява при справка с публичните данни по партидата на това дружество в Търговския регистър, че при сключването на договора за кредит и на договорната ипотека децата на ищеца В. Ж. - В. В. Ж. и Г. В. Ж. са съдружници в дружеството – длъжник „Мирър инвестмънт“ ООД, а Г. Ж. е и негов управител.

В нотариалния акт, с който е сключен процесният договор за ипотека, собственият на ищеца имот, върху който се учредява ипотека е описан по следния начин : „недвижим имот с административен адрес ***, а именно дворно място с площ от 500 кв.м, съставляващо урегулиран поземлен имот IV-328 в кв.28 по плана на кв. Лозово, гр. Бургас, който е бивш парцел III в бивш кв. 25 по стария план на квартала, идентичен с имот по нотариален акт № 24/ 13.01.1996г. на БРС, при граници : изток – УПИ V-329, запад – УПИ III-327, север - улица, юг – УПИ VIII-332, ведно с построената в северната част на описания поземлен имот двуетажна еднофамилна жилищна сграда, застроена на площ от 155 кв.м, състояща се от приземен етаж – стая, складово

помещение в подстълбищното пространство, стълбищна клетка и гараж, жилищен етаж – хол, спалня, кухня с тераса, баня с тоалетна, антре и стълбищна клетка, втори жилищен етаж – хол, две спални, тераса, антре, баня с тоалетна, тавански етаж – едно помещение, заедно с построената в южната част на поземления имот стопанска сграда на площ от 22 кв.м, както и всички подобрения, преустройства и насаждения в имота“. Съгласно удостоверяванията на нотариуса, отразени в акта, всички страни са заявили безусловното си и неотменимо съгласие с условията на договора, преди подписването на акта нотариусът е изяснил фактическото положение, действителната воля на страните и правните последици от договора. Актът е подписан от нотариуса и страните, след одобрението на страните и след като въз основа на описаните приложени документи нотариусът се е уверил, че учредителят на ипотека е собственик на ипотекирания имот и са спазени изискванията на закон.

Правата на ищеца – учредител на ипотека са удостоверени в следните, представени по делото и в нотариалното производство документи : С нотариален акт № 24, т. I, дело № 28/ 13.01.1966г. на нотариус при Бургаски народен съд бащата на ищеца Г. Ж. П. закупил едно празно дворно място, описано в акта като съставляващо 500/ 1658 идеални части от парцел II в квартал 37 по плана на село Лозово, Бургаско, при граници на парцела – от двете страни улица и Н. В. Н.. С нотариален акт № 98, т. VI, дело № 1968/ 1976г. на нотариус при БРС бащата на ищеца Г. Ж. П. е признат за собственик на 10 кв.м, придадени по регулация към собствения му парцел III, имот пл. № 205 в кв. 25 по плана на село Лозово, Бургаско, при граници на придаваемото място : парцел IV, парцел II-206, улица и от юг - парцел III-205 на Г. Ж. П.. Не е спорно, че възмездната придобивна сделка от 1966г. е сключена по време на брака на родителите на ищеца /последният е роден 1956г./, поради което на основание чл.103 от СК от 1968г. /отм./ имотът е съпружеска имуществена общност. Бащата на ищеца Г. Ж. П. е починал на ***г. и съгласно представеното удостоверение за наследници неговите наследници по закон са само ищецът В. Ж. и неговата майка Н. В. П.. С нотариален акт № 143, т. XXXIX, дело № 11663/ 03.11.1997г. на нотариус при БРС майката на ищеца Н. В. П. му е прехвърлила собствените си 3/4 ид.ч. от това дворно място, което към момента на сделката представлява урегулиран парцел IV-328 в кв. 28 по плана на кв. Лозово, Бургас, бивш парцел III, в бивш кв. 25 по стария план на квартала, целия с площ от 500 кв.м, ведно с построената в северната част на парцела двуетажна еднофамилна жилищна града с гараж и помещения в приземния етаж – 510 куб.м и стопанска сграда от 58 куб.м.

От представената по делото комбинирана скица № ДЕ-67/ 23.09.2022г. на Дирекция „ЦАУ“ на Община Бургас и приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по извършената съдебна техническа експертиза се установяват регулационните промени в имота и актуалния му статут. При придобивната сделка на бащата на ищеца от 1966г. действа дворищно-

регулационен план от 1932г., по който процесното дворно място представлява част от бивш парцел II в бивш кв.37 и част от улица, последната придадена по регулация съобразно акта от 1976г. По следващия кадастрален и регулационен план от 1971г. това дворно място съответства на бивш парцел III-205 в бивш квартал 25. На този план в северната част на парцела са нанесени масивно жилище, паянтова сграда с два навеса, клозет. Идентичен на този парцел е УПИ IV-328 в кв.28 по следващия действащ сега ПУП-ПРЗ на кв. Лозово от 1991г., който от своя страна съответства изцяло на поземлен имот с идентификатор 07079.823.318 по действащата кадастрална карта на гр.Бургас, с трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване, при съседи : 07079.823.31, 07079.823.319, 07079.823.322, 07079.823.320 и 07079.823.473. В действащата кадастрална карта са отразени следните съществуващи в имота сгради : с идентификатор 07079.823.318.1, със застроена площ от 8 кв.м, брой етажи 1, предназначение – селскостопанска; с идентификатор 07079.823.318.2, със застроена площ 63 кв.м, брой етажи 3, предназначение: жилищна еднофамилна; с идентификатор 07079.823.318.3 със застроена площ 46 кв.м, брой етажи 1, предназначение – селскостопанска. При огледа през юни 2022г. вещото лице установява на място съществуването на така описаните три сгради, чието местоположение в имота съответства на кадастралната карта. Площите на двете селскостопански сграда съответстват на отразеното в кадастъра – съответно 8 и 46 кв.м, а жилищната сграда е пристроена и застроената ѝ площ, измерена на място е 84,20 кв.м. Понастоящем жилищната сграда е триетажна и се състои от : - приземен етаж – гараж, стая, две преходни стаи, санитарен възел, входно антре, стълбище и складово помещение под стълбището; - първи жилищен етаж – дневна, спалня, кухня, санитарен възел, две тераси и стълбище; - втори жилищен етаж - дневна, спалня, кухня, санитарен възел, тераса и стълбище; - таванско помещение – складово подпокривно пространство. В действащия КРП от 1991г. в северната част на парцела са нанесени триетажната масивна жилищна сграда /“Зж“/ и още една сграда, обозначена като масивна сграда /“мс“/, която по местоположението си съвпада със сградата, обозначена като клозет по плана от 1971г. /“кл“/ и със сега отразената в КККР с идентификатор 07079.823.318.1, със застроена площ от 8 кв.м. В плана от 1971г. не е нанесена стопанската сграда в южната част на имота.

Така описаното дворно място с трите сгради е декларирано от ищеца пред Община Бургас с декларации по чл.14 от ЗМДТ от 31.03.1998г. и 23.09.2021г.

При така събраните по делото доказателства и установените въз основа на тях факти съдът прави следните изводи :

Процесният договор за ипотека върху недвижим имот е сключен от ищеца за обезпечаване на чуждо парично задължение към ответната банка /чл.149, ал.1, предл.2 и ал.2 предл.2 от ЗЗД/. Договорът за ипотека е формален и има минимално установено от закона съдържание, определено от нормата

на чл.167, ал.2 от ЗЗД : трите имена, местожителството и занятието на кредитора и на длъжника, а така също и на собственика на имота, ако ипотеката се учредява за чуждо задължение; имотът, върху който се учредява ипотеката; обезпеченото вземане или сумата, за която се учредява ипотеката, ако вземането не е парично. Разпоредбата на чл.167 ал.3 от ЗЗД постановява, че договорна ипотека може да се учреди само върху имоти, които при сключването на договора принадлежат на лицето, което я учредява. Съдебната практика трайно приема, че ако ипотеката е учредена от несобственик, договорът противоречи на закона и на основание чл.26, ал.1, предл.1 от ЗЗД е нищожен.

Подобен извод в настоящото производство не може да бъде направен. Не по-късно от 1976г. /издаването на нотариалния акт за придобит недвижим имот по регулация/ бащата на ищеца /и неговата майка в режим на СИО/ се легитимира като собственик на процесното дворно място, което към този момент вече несъмнено се индивидуализира самостоятелен обект на правото на собственост – дворно място, представляващо парцел III-205 в бивш кв. 205 по отменения план от 1971г., напълно идентично с описаното в ипотечния акт дворно място, съставляващо УПИ IV-328 в кв.28 по действащия план на кв. Лозово, Бургас, сега поземлен имот с идентификатор 07079.823.318 по действащата кадастрална карта на гр.Бургас. Това право на собственост през 1997г. е преминало у ищеца по силата на наследственото правоприемство на баща му и дарственото разпореждане от майка му. При липсата на заявени и надлежно установени срещу ищеца права на трети лица върху този недвижим имот, деклариран от ищеца като негова собственост още през 1998г., съдът приема за ирелевантни регулационните промени по отношение на дворното място, настъпили в периода от закупуването му от бащата на ищеца през 1966г., когато същото е описано като идеални части от парцел по отменения план от 1932г., и несъмнения му статут на самостоятелен имот, притежаван от родителите на ищеца не по-късно от 1976г. По делото се установи пълната идентичност на собствения на ищеца по наследство и дарение недвижим имот – дворно място с имота, описан в нотариалния акт за учредяване на ипотеката.

Освен горното, съдът отчита, че нотариалният акт материализира удостоверителните изявления на нотариалния орган и изявленията на страните по договора. В нотариалния акт за процесната договорна ипотека е отразено изразено от ищеца – ипотекарен длъжник безусловно съгласие с условията на договора /т.6, изр.1/, в това число и с отразеното по т.2 обстоятелство, че ипотеките имоти са собственост на ищеца. Съгласно удостоверяването на нотариуса по т.6, изр.2 от акта при сключването на договора е изяснена действителната обща воля на страните. Тези удостоверявания не са оборени от ищеца в настоящото производство

Съдът приема, че не се установи и второто алтернативно въведеното основание за нищожност на ипотека /чл.26, ал.1, предл.1 вр. чл.166, ал.2, предл.1 и чл.170 от ЗЗД/ – договорът да противоречи на закона, тъй като

индивидуализацията на сградите в ипотечния договор не съответства на действителното фактическо положение, като това нарушава принципа за специалност на ипотеката и внася неизвестност в тъждеството на имота.

С оглед изричното посочване на находящите се в дворното място еднофамилна жилищна сграда и стопанска сграда, върху които е учредена ипотеката, съдът приема за спазено изискването на чл.166, ал.2, предл.1 от ЗЗД ипотеката да бъде учредена върху поединично определени имоти. Несъмнено се установяват разминавания в индивидуализацията на съществуващите в дворното място сгради по ипотечния договор, действащите кадастралната карта и план, и фактическото им положение на място, установено от вещото лице, но същите не накърняват посочения от ищеца принцип на специалност на ипотеката. Ипотекираните сгради – жилищна в северната част на имота и селскостопанска в южната част на имота са определени в ипотечния акт поединично. Същите съществуват на място както към момента на учредяване на ипотеката, така и към настоящия момент. Действително актуалната площ на ипотекираните сгради е различна, но при липсата на други сгради в имота, които да отговарят на същите признаци, не е налице сочената неяснота в индивидуализирането им, още повече, че отразената в акта воля на страните е ипотеката да разпрости действието си и върху всички подобрения и преустройства на имотите.

По същите съображения съдът приема, че не е нарушено и изискването за тъждество на имота /чл.170 от ЗЗД/. Посочените в акта индивидуализиращи белези на сградите, предмет на ипотечното право, са достатъчни да определят пространствените предели на правото на собственост на ищеца върху тези обекти. И при сключването на договора за ипотека, и понастоящем в имота съществува описаната триетажна масивна жилищна сграда, чието пристрояване с допълнителна площ не променя индивидуализацията ѝ. Същият извод съдът прави и по отношение на селскостопанската постройка, описана в акта само с площ от 22 кв.м, която на място съществува с площ от 46 кв.м. Несъмнено това е селскостопанската сграда в южната част на имота, нанесена едва на кадастралната карта от 2009г., която в коригиращата декларация на ищеца по чл.14 от ЗМДТ от 2021г. е описана като стопанска сграда, изградена през 1975г. с площ от 46 кв.м, представляваща понастоящем самостоятелен обект с идентификатор 07079.823.318.3. Третата съществуваща в северната част на имота постройка с площ от 8 кв.м, нанесена в кадастралната карта с идентификатор 07079.823.318.1 не е описана като самостоятелен обект в ипотечния акт, въпреки че съществува в имота още от 1971г. – отразена на плана като клозет в северната част на парцела, а в последствие по плана от 1991г. като „мс“. В коригиращата декларация на ищеца тази сграда е описана като стопанска сграда с площ от 8 кв.м, изградена през 1982г.

По изложените съображения съдът приема, че в настоящото производство не се проведе пълно главно доказване на въведените от ищеца пороци на атакуваната права сделка. Поради това предявеният иск е

неоснователен и ще бъде отхвърлен.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК ищецът дължи на ответника направените по делото разноски, които съобразно представения списък са в размер на 2880 лв. - адвокатско възнаграждение, чието заплащане от ответника се установява от приложените фактура и банково извлечение.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на В. Г. Ж. с ЕГН ***** от ***, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Трайко Китанчев“ № 47, ет.2, офис 6 – адвокат Миглена Христова, **против** „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА” АД с ЕИК 831447150 със седалище и адрес на управление гр. София, район Слатина, бул. „Цариградско шосе” № 87, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Възраждане“ № 28, ет.2 – адвокат Вирджиния Хайк, за прогласяване **нищожност на договор за ипотека**, сключен с нотариален акт № 126, том 6, рег.№ 5877, дело № 1069/ 07.08.2008г. на нотариус с рег. № 285 по регистъра на НК, предявен на следните **основания** : 1. чл.26, ал.1, предл.1 вр. чл.167, ал.3 от ЗЗД – договорът противоречи на закона, тъй като при сключването му имотът, върху който е учредена ипотеката, не принадлежи на лицето, което я е учредило; 2. чл.26, ал.1, предл.1 вр. чл.166, ал.2, предл.1 и чл.170 от ЗЗД – договорът противоречи на закона, тъй като индивидуализацията на сградите в ипотечния договор не съответства на действителното фактическо положение, като това нарушава принципа за специалност на ипотеката и внася неизвестност в тъждеството на имота.

ОСЪЖДА В. Г. Ж. с ЕГН ***** от ***, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Трайко Китанчев“ № 47, ет.2, офис 6 – адвокат Миглена Христова, да **заплати** на „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА” АД с ЕИК 831447150 със седалище и адрес на управление гр. София, район Слатина, бул. „Цариградско шосе” № 87, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Възраждане“ № 28, ет.2 – адвокат Вирджиния Хайк, направените по делото разноски в размер на **2880 лв.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____